

***Jubileusz 75-lecia Międzynarodowego
Festiwalu Chopinowskiego
w Dusznikach-Zdroju***

Antoni Wit – dyrygent
Kevin Kenner – fortepian
NFM Filharmonia Wrocławska

Program

Fryderyk Chopin (1810–1849) *I Koncert fortepianowy e-moll op. 11 [40']*

- I. Allegro maestoso
- II. Romance – Larghetto
- III. Rondo – Vivace

Ludwig van Beethoven (1770–1827) *VI Symfonia F-dur op. 68 „Pastoralna” [40']*

- I. Allegro ma non troppo. Erwachen heiterer Gefühle bei der Ankunft auf dem Lande (Obudzenie się pogodnych uczuć po przybyciu na wieś)
- II. Andante molto mosso. Szene am Bach (Scena nad strumieniem)
- III. Allegro. Lustiges Zusammensein der Landleute (Wesoła zabawa wieśniaków)
- IV. Allegro. Gewitter und Sturm (Burza)
- V. Allegretto. Hirtengesänge – frohe und dankbare Gefühle nach dem Sturm (Pieśń pastuszka – radosne i dziękczynne uczucia po burzy)

Obchody 75-lecia Międzynarodowego Festiwalu Chopinowskiego w Dusznikach-Zdroju uświetni koncert, podczas którego zabrzmia dwa arcydzieła napisane w pierwszej połowie XIX wieku. Przy fortepianie zasiądzie Kevin Kenner, za pulpitem dyrygenckim stanie zaś Antoni Wit.

I Koncert fortepianowy e-moll Fryderyka Chopina jest dziełem twórcy bardzo młodego, zaledwie dwudziestoletniego. Wirtuozeria typowa dla stylu brillant łączy się tutaj z romantyczną nastrojowością. Rozbudowane pierwsze ogniwo rozpoczyna się orkiestrowym wstępem, w którym kompozytor przedstawił trzy tematy. Pierwszy, grany przez całą orkiestrę, jest heroiczny, zamaszysty i dostojny. Drugą, melancholijną myśl w tonacji e-moll prezentują smyczki. Temat trzeci także wykonuje ta grupa instrumentów, a Chopin napisał go w brzmiącej stodko i optymistycznie tonacji E-dur. Wszystkie te idee muzyczne przejmują następnie instrument solowy, który rozwija je i przekształca w różnorodny sposób, świadczący o wielkiej inwencji młodego kompozytora. Część druga w tempie *largetto* dookreślona została jako *Romance*. Przenosi ona słuchającego w świat muzyki lirycznej, wyciszonej i intymnej. Twórca pisał w liście do przyjaciela, że „jest to dumanie w piękny czas wiosny, ale przy księżycu”. Forte pianowi akompaniują smyczki z tłumikami, czyli „gatunkiem grzebieni, które okraczając struny, dają im jakiś nowy, srebrny tonik”. Z zadumy wyrwywają słuchającego ostre dźwięki orkiestry, od których rozpoczyna się finał utrzymany, jak obyczaj kazat, w formie ronda. Jego refren jest pełną humoru stylizacją krakowiaka. Koncert e-moll jest nie tylko wyrazem epoki, lecz także świadectwem dynamicznie rozwijającego się talentu Chopina, który przekraczał granice stylistyk. *Novum* było połączenie stylu brillant z elementami zaczerpniętymi z muzyki ludowej. Chopin zintegrował jednak te elementy z wdziękiem, elegancją i wielkim wyczuciem. Koncert e-moll powstał po napisaniu *Koncertu f-moll*, opublikowany jednak został jako pierwszy i z tego wzięta się nie do końca trafna numeracja. Prawykonanie dzieła w Teatrze Wielkim w październiku 1830 roku spotkało się z ogromnym zainteresowaniem publiczności i krytyki muzycznej. Odbyło się niespełna trzy tygodnie przed wyjazdem Chopina do Paryża i siedem tygodni przed wybuchem powstania listopadowego. Kompozytor pisał w jednym z listów: „Już kuferek do drogi kupiony, partycje poprawione, chusteczki do nosa obrąbione... Tylko się żegnać, a to najprzykrzej...”.

Ukończona w 1808 roku VI *Symfonia F-dur* „Pastoralna” Ludwiga van Beethovena wyróżnia się w dorobku tego kompozytora z kilku powodów. Zbudowana jest z pięciu, a nie czterech części – każda z nich ma tytuł odnoszący się do treści pozamuzycznej. Twórca odżegnywał się od tego, jakoby jego dzieło było jedynie przejawem malarstwa dźwiękowego. Uważał, że „Pastoralna” wyraża przede wszystkim uczucia, jednak możemy w niej odnaleźć także elementy stricte ilustracyjne. W części drugiej, zatytułowanej *Scena nad strumieniem*, usłyszymy nie tylko miarowy szmer strumyka, lecz także śpiew ptaków. Flet reprezentuje słowika, obój przepiórkę, a klarnet kukułkę. Dynamiczna część czwarta przedstawia gwałtowną

burzę, po niej zaś następuje przejaśnienie, symbolizowane przez radosne tańce pasterzy. Dzieło powstało podczas pobytów kompozytora w Heiligenstadt i Baden, a sielskie otoczenie miało duży wpływ na jego lekki charakter. Idea powrotu do natury i idyllicznego wiejskiego życia była odbiciem poglądów oświeceniowych myślicieli, widzących w tym sposób na uwolnienie się od balastu cywilizacji. Pracy wykonanie „Pastoralnej” odbyło się 22 grudnia 1808 roku podczas trwającego cztery godziny koncertu w Theater an der Wien. Tego samego wieczoru zaprezentowano także po raz pierwszy V Symfonię c-moll, IV Koncert fortepianowy G-dur oraz Fantazję chóralną. Zgodnie z relacjami współczesnych jakość wykonania utworów zawartych w programie pozostawiała bardzo wiele do życzenia, na co złożyło się kilka czynników. Czasu na próby było zdecydowanie za mało, a w trakcie tych, które się odbyły, „dyrygujący” zespołem Beethoven był tak opryskliwy dla muzyków, że trudno mu było znaleźć z nimi wspólny język. Kompozytor miał już wówczas poważne problemy ze słuchem. Sprawiały one, że nie był w stanie nadzorować gry podległych mu wykonawców.

Współorganizator:

Fundacja
Międzynarodowych
Festiwali Chopinowskich

BTHVN
2020

Projekt realizowany w ramach obchodów stulecia odzyskania
niepodległości oraz odbudowy polskiej państwowości

niepodległa

Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa
Narodowego pochodzących z Funduszu Promocji Kultury w ramach
programu „Muzyka”, realizowanego przez Instytut Muzyki i Tańca.

**Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.**

instytut muzyki i tańca

Organizator:

NFM – instytucja kultury miasta Wrocławia współprowadzona przez:

Wrocław
miasto spotkań

**Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.**

**DOLNY
ŚLĄSK**